1927-01-23

AFSENDER
C. Willemoës

MODTAGER
Valdemar Kragh Holbøll

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 93B nr. 99

DOKUMENTINDHOLD
Afventer transskription.

TRANSSKRIPTION
Afventer transskription.

Ribe 23 Januar 99

Hr Departementschef Holtzöll!

Andragendet fra Ribe Domsogns Menighed om Dekorering af Domkirkens Apsis er jo paany indsendt. For, og dette blev jo fra forskellige Sider – men forgæves – arbejdet paa at faa en Bevilling derfor gennemført.

Nu er vi i Nedskæringernes Tegn; men det skulde dog nødig gaa saaledes, at Nedskæringstrangtelsen gjorde dette Forhold er jo dog selv, at Ribe Domkirke vistnok staar som Nationens største kirkelige Monument, især særlig den begynder Mindet om Kristendommens Indførelse i Danmark ved Ansgar og i den folkelige Bevidsthed staar som Ansgars Kirke eller Kirken paa den Plads, hvor Ansgar oprindelig opførte sin Trækirke.

Kommer dertil, at Tiden trænger alle Nedskæringer og sidstnævnelig, lægger Dag paa Dag og Aar paa Aar og dermed gør Professor Joachim Skovgaard Elever for hver Dag, forekommer det mig, at der er saare meget der taler for, at man søger overvejer om det kan forsvares at vente længere med Dekoreringen. Forholdet er dog det, at Prof. J. S. nu gennem sine Arbejder i Viborg og Lunds Domkirker gennem heraf en Mængde skealder har indvundet sig Erfaringer, der, der vil komme Ribe Domkirke til gode, om man faa Lov til at dekorere dens Apsis, Erfaringer som ingen anden Kunstner er i Besiddelse af. Vilde det, selv i en Tid, der maner til store Sparsommelighed ikke virke som forfejlet Sparsomhed og Mangel paa Forstaaelse af kulturelle Værdier, om man nu undlod at lade denne sjældne Kunstner paa dette specielle Område, hvis Arbejde som St. Lørdag Jernen haftende bemærkes maaske ikke gøre de første 500 Aar.

Jeg ved meget vel, at der ofres store Summer paa de to Kirker i Ribe, og jeg skulde under andre Forhold være tilbøjelig til at finde det bremselist at vente med Dekoreringen, siden man har ladet vente paa sig i 22 Aar, men man kan jo bruge alt ikke skære Prof. J. S.s Alder ned – den skrider jo hastigt imidlertid.

Kan De, Hr Departementschef med deres Indsigt og mange

vanlige Erfaring og med den Indflydelse de øver paa Sagernes Gang, nu ikke se at faa Bugt med de Vanskeligheder. denne Sags Virkeliggørelse møder paa sin Vej.

Dersom der nu er noget Arbejde, der skal gøres herpaa, skal det ikke skorte herpaa, men her lir kun det urigtige for ikke at sparke i Spinaten", d.v.s. foretage noget i en god Mening men som kun er Slag i Luften eller maaske endog virker imodsat Hensigten.

Skal vi mobilisere Biskop og Stiftsprovst og bede dem skrive til Kirkeministeren eller skal vi bede dem tage til Kjøbenhavn og bombardere Ministeren? Det nytter jo ingen ting at en kun gaaende ukendt Landmand som jeg maatte gøre eller gjorde jeg det gerne og saa ofte at han efterhaanden gav sig af Fortvivlelse over min Paagaaenhed, thi han da ikke forhaabe at ekspedere mig paa anden Vis

Hvis Departementschefen paa dette Stadium er de medgaaet saa meget af deres kostbare Tid, at jeg ikke kan gøre Krav paa noget Svar. Alligevel vilde jeg gerne vor Bøn paa Tak at faa et par Linier om, at Departementschefen forbat vilde yde deres værdifulde Støtte til denne Sags Gennemførelse og — pr Telefon eller pr Brev — give mig et Praj derom, og naar de skal foretages et Udfald haabe. Ellers er Prosjektet i Alle er noget, der kan forbedres af kun.

Med Ønsket om et glædeligt Nytaar er jeg
med Hjertelig
Deres ærbødige
C Willemoes

NB Jeg erfarer, at Biskop Oleren, med hvem jeg i Dag talte om Sagen, har skrevet privat til Kirkeministeren for at interessere ham for den.